

”مینی بچی - باپ آئی ہئے تمہیں سپ گھٹکون سین چڑانی، تم آپی اس شوک وانکا سین اشوک وانکا ۾ چلتی ہو، اس وشئے وئترٹی ندی سین پار جاتی ہو“
پرشن :- یاد ۾ بئنٹی سمیہ کس بات کا وگھن نہین پرتا اؤر کس بات کا وگھن پرتا ہئے؟

اُتر :- یاد ۾ بئنٹی کی سمیہ کسی پی آواز کا یا شور غل کا وگھن نہین پرتا وہ گیان ۾ پرتا ہئے لیکن یاد ۾ مایا کا وگھن ضرور پرتا ہئے۔ مایا یاد کی سمیہ ہین وگھن دالنی ہئے۔ اُنیک پرکار کی سنکپ وکلپ لی آتی ہئے۔ اس لیٹی بابا کھتی ہئے بچی ساوڈان رھو۔ مایا کا گھونسا مت کاٹو۔ شو بابا جو تمہیں آپار سک دیتا ہئے، سرو سنبندون کی سکرین ہئے اُسی بہت بہت پیار سین یاد کرو۔ یاد ۾ تیکي دؤڑی لگاؤ۔

گیت :- رات کی راہی ٹک مت جانا....

اوم شانتی . مینی مینی بچی جو یاترا پر ہئے، وئسی جو بئنٹی ہئے اُنکو یاترا پر ٹوریٹی کھا جاتا۔ یہ یاترا کئسی وندرفل ہئے۔ شانتی کی یاترا، شانتی ڈام ۾ جانی کی یاترا۔ راوٹ کی راجیہ ۾ گھٹکا کاکر مرنا ہوتا ہئے۔ ایک سنیوان ساوتری کی کھاٹی ہئے نان ک کال سین پی ساوتری، سنیوان کی آتما کو واپس لی آتی۔ واسطو ۾ اُسی کوئی بات ہئے نہین۔ باقی آڈا کلپ کال کاتا ہئے۔ اُنت ۾ گھٹکا آنا ہئے نان۔ راوٹ جسکو ورش ورش جلاتی رھتی ہئے، وہ ہمارا دشمن ہئے، یہ نہین جانتی۔ بابا کھتی ہئے مئن آیا ہون تمکو شوک وانکا سین نکال اشوک وانکا ۾ لی جانی، جہان گھٹکا کانا نہین ہوتا۔ یہاں تو اُنیک پرکار کی گھٹکی ہئے۔ ما باپ پتی بچون کی گھٹکی کاتی رھتی ہئے۔ پتی وکار ۾ قساتی ہئے۔ باپ آکر ان سپ گھٹکون سین چڑانی ہئے اؤر نغین دنیا ۾ لی جاتی ہئے۔ آپی آتما کی پنک ٹوٹ گئی ہئے۔ آتما اُڑ نہین سکتی۔ قر یاد کی یاترا نہین کر سکتی ہئے۔ بروبر یہ بڈی یوگ کی یاترا ہئے، لکا ہئے نان من مناویو۔ اسکا آرٹ کوئی یاترا ٹوریٹی سمجھتی ہئے۔ کھتی ہئے رام نین بندرون کی سنا لی اؤر بندرون نین پل بنائی۔ بندر پل کئسی بنائینگی۔ یہ تمہاری یاد کی یاترا کی پل بن رھی ہئے، جس پل سین تم وشئے وئترٹی ندی پار ہو جاتی ہو۔ باپ اس ندی ۾ تئرا سکلاتی ہئے۔ کیوٹیا ہئے نان۔ وشئے وئترٹی ندی سین پار کراء شوالیہ ۾ لی جاتی ہئے۔ کھتی ہئے اُمبرت چور وک کاہی کو کائی۔ تو گیان کو اُمبرت کھا جاتا ہئے۔ گیان سین سدگتی ہوتی ہئے۔ شاسترون کو گیان نہین کھینگی۔ وہ ہئے پگتی کی سامگری۔ شاستر پڑھنی سین سٹیگ آ نہین سکتا، سدگتی ہو نہین سکتی۔ اس لیٹی اُنکو گیان اُمبرت نہین کھینگی، یہ ہئے پگتی۔ گیان ۾ پھلی 100% سدگتی قر ڈیری ڈیری نیچی اُترتی ہئے۔ یہ نہین کھینگی ک سٹیگ ۾ پی در گتی ہوتی ہئے، وہاں در گتی کا نام نہین ہوتا۔ کلہیگ ۾ سیکی در گتی ہوتی ہئے۔ تم جانتی ہو سرو پر دیا کرنی والا باپ ایک ہین ہئے جسکو شری شری کھا جاتا ہئے۔ قر شری شری کا ٹائٹل سپ پر رک دیتی ہئے۔ شری کھا جاتا ہئے دیوتائون کو۔ شری لکشمی نارائٹ شری رام سینا، تو اُسا شری بنانی والی کو شری شری کھا جاتا ہئے۔ تم باپ کی سامنی

پرتگيا ڪرتي هو ڪ هر ڪپي وڪار ۾ نهين ڄاڻينگي. اگر پرتگيا ڪر ڦر پوڻ ڪي تو باپ ڪا رائيٽ هئند ڌرمراج پي بڻا هئ. ڌرمراج معاف نهين ڪرينگا. باپ پي گپت، گيان پي گپت، مرتبا پي گپت. يهه صرف تهر بچي هين ڄانتي هو ڪ همڪو شريمت ديني والا ڪوئي منش هو نهين سڪتا. پر ڄاپتا برهما دواران باپ رچنا رچتي هئ. پر ڄاپتا سوڪير وطن ۾ تو هوتا نهين. ضرور يهان هين هونگا. تهر بچي سمجهه گئي هو ڪ برهما اس سميه برهمڻ هئ. انڪو پوشيه ۾ بادشاهي ملتي هئ. ديوتائين پنت دنيا ۾ توراجائي ڪر نه سڪي. تو پراڻي دنيا ڪا وناش چاهيئي، وناش هونا پي هئ ضرور. آبي ٿوري دير پي هئ. تمهارا آبي نئين جهاڙ ڪا سڀلنگ هين پورا نهين لڳا هئ. آگي گاتي ٿي توميو ماتاشچ پتا.... سيڪي آگي يهه مهمما گاتي رهتي هئ. سمجهتي ڪچ پي نهين. اچا ويچار ڪرو برهما ماتا ڪئسي هو سڪتي؟ لڪشمي نارائڻ ڪي پي آبي راجائي چلتي هئ. تو انڪو مات پتا ڪه نه سڪي. تو اس سميه پهر پتا پرماتما پرنڪٽيڪل ۾ مات پتا ڪا پارت بجاءِ رهي هئ. ڦر پڄتي مارگ ۾ مهمما گاتي جاتي هئ. اسر پي پهلي پهلي شو بابا ڪو توميو ماتاشچ پتا ڪهتي هئ. پيچي لڪشمي نارائڻ، سيتارام سيڪو ڪهتي رهتي. عقل تو ڪچ هئ نهين. شو بابا هئ سڪرين. يهه منش ماتر سڀ آسري مت پر ڏک هين ديتي هئ اور مئن سيڪي عيوض ۾ سڀ سين جاستي سڪ ديتا هون. مئن دانا هون. مئن تهر بچون ڪو شريمت ديتا هون ڪ بچي تهر جتنا ياد ڪي ياترا پر رهينگي، سؤدرشن چڪر ڦرائينگي، ڪمل سمان بنينگي انا اونچ پد پائينگي. ان انڪارون ڪا ارت ڪوئي سمجها ڪ نه سڪي. انڪار تهر هين ڌارڻ ڪرتي هو. نشاني وشنو ڪو دي دي هئ. تيسرا نيتري پي ديوتائون ڪو دي ديئا هئ. واسطو ۾ تيسرا نيتري پي تمڪو ملتا هئ. ترنيتري، ترڪالدرشي.... اکير هئ نان. اسڪا ارت پي اس سميه تهر آتما ڪي ٻڌي ۾ هئ. آتما ڪي ٻڌي ۾ هين سڀ ڪچ رهتا هئ. مير پي آنڪ، ناڪ، ڪان پي شرير نهين ڪهتا هئ. آتما ڪهتي هئ يهه مير شرير روپي محل هئ. آتما ڪو معلوم پرا هئ ڪ مجهه آتما ۾ 84 جنمون ڪا پارت نوڻڌا هون هئ. ڪتني گپت باتين هئ. آتما ڪو راڪيت پي ڪهتي هئ، جس آتما ڪو شرير چور لنڊن ۾ جانا هونگا تو سيڪنڊ ۾ چلي ڄاڻينگي. انهنون نين ڪتنا تيڪا راڪيت بنايا هئ. جو صبح چلي تو شام ڪو پهونچ ڄائي. آگي اسٽيمبر ۾ 3-4 ماس لڳ جاتي ٿي. آبي پي اسٽيمبر ۾ ايڪ ماس لڳ جاتا هئ. ائروپلين ۾ ايڪ دن. پرنٽو آتما بهت تيڪا راڪيت هئ، جو ايڪ سيڪنڊ ۾ پهونچ جاتي هئ. جو ڪوئي پي ديك نه سڪي. تهر آتما ڪا آلراؤنڊ پارت هئ. اچا پرماتما ڪا پارت ڪيا هئ؟ دواپر سين مير ساڪياتڪار ڪراني ڪا پارت هئ، جو جو جس پاونا سين مجهي ياد ڪرنا هئ، انڪي منوڪامنا پورڻ ڪرنا هون. آبي مير گيان ديني ڪا پارت هئ، پنتون ڪو پاوان بناني ڪا پارت هئ. تمڪو ماسٽر ناليچفل گاڊ ڪي بچي ماسٽر گاڊ بناتا هون. جنهنون نين ڪلپ پهلي پرشارت ڪيئا ٿا، وهي ڪرينگي. بچي ڪهتي هئ ڪلپ پهلي آئي ٿي، اب ڦر سين ورثا لي رهي هئ. ڪسڪي پاس؟ مات پتا ڪي پاس. سرسوتي سيڪي ماتا هئ. انڪي ماتا يهه برهما. انڪي ماتا تو ڪوئي هئ نهين. شو بابا خد ڪهتي هئ تهر مير پوني (پنتي) هو تو ڦر مئن ڪهتا هون پتي بگر ڪانا مئن ڪئسي ڪائونگا. تو اچا شو بابا اور هر دونو اڪني کاتي هئ. نشا تو رهتا هئ نان. تهر پي خد ڪهتي هو ڪ بابا دلال بن آيا هئ، آبي سات سبائي ڪراني. تهر شريمت پر سيڪي پرماتما ڪي سات سبائي ڪراتي هو. پندتون نين جو وڪار

ڪا هٿيالا ٻانڌا هئ. وه باپ ڪئنسل ڪراتي هئ. باپ ڪهتي هئ. ٿر گيان چتا پر بڻو تو ٿوري بنينگي. ڪام چتا پر بٽ ٿر ڪالا مونه ڪيون ڪرتي هو! شام سندر ڪا آرٿ ٿر ڄاڻتي هو. شري ڪرشن هئ سندر، اُڀي تو وه پي شام هئ. آب باپ نين آڪر اپنا پريچيه ديئا هئ.

ٿر هو پنت پاڻ گاد فادر ڪي استودنت. تو يه پاناشالا هئ. پاناشالا ۾ پڙهائي هوتي هئ. محنت ڪرني پرتي هئ اؤر اُن ستسنگون ۾ محنت نهين هئ. وهان تو گيتا سني، گرنٿ سنا اؤر گهر ڳيا. وهان ڪوئي ٿوريئي ڪهتا هئ ڪ پوٽر بنو، ياترا ڪرو. آڱي چل يه سڀ جسماني ياترائين آد بند هو ڄاڻينگي. برف پري وا ائڪسيڊينٽ هوئا تو ڪوئي ڄاڻينگي نهين ڪيونڪ تمهاري ياترا زور هوتي ڄاڻينگي. هماري ياترا هئ شواليه طرف. پهلي شو ڪي پُري شواليه ۾ ڄاڻينگي. ڦر شو ڪي استاپن ڪي هوئي پُري شواليه (سورڳ) ۾ ڄاڻينگي. شوپُري اؤر وشنو پُري دونو ڪو شواليه ڪهينگي ڪيونڪ مڪتي جيون مڪتي دونو شو بابا هين ديتي هئ. تو ستيگي دئوي گهراڻا شو بابا استاپن ڪرتي هئ.

اُڇا، ياد ۾ آواز ڪا وگهن پر نهين سڪتا. گيان سني ۾ آواز ڪا وگهن پرينگا. منش تو ڪهتي هئ شانتي ڪرو، نهين تو ياد ۾ وگهن پرينگا. پرنٽو يوگ ۾ آواز وگهن نهين ڊالتي. وگهن ڊالتي هئ مايا. بچون ڪي ساٿ مايا ڪي ڀڏ هئ. بچون ڪو ڀڏ ڪي مڏان ۾ هار نهين ڪاني چاهيئي. مايا تو گهوڻسا لڳائي رهي هئ. مايا نين ناک پر گهوڻسا لڳايا تو يه گرا. ڦر ڪري هوئي ڦر ناک پر لڳايا تو يه گري. تو باپ ڪهتي هئ يه مايا ڪام، ڪروڌ ڪي گهوڻسي مارتِي هئ، اِس سين تمهين بهت بهت ساوڌان رهنا هئ. گهوڻسي نهين ڪاني هئ. اُڇا! ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

(1) گيان ڪي سڀ اَنڪارون ڪو ڌارڻ ڪر سوڌرشن چڪرڌاري، تِرنيتري، تِركالدرشي آرٿات ماستر گاد بننا هئ.

(2) باپ ڪي رائيت هئڊ ڌرمراج ڪو سمرتي ۾ رڪ ڪوئي پي وڪرم نهين ڪرني هئ. پاڻ بنني ڪي پرتگيا ڪرڪي وڪار ۾ نهين ڄاڻا هئ.

وردان - برهمڻ جيون ۾ سدا خوشي ڪي خوراڪ ڪاني اؤر ڪلاني والي

سريشت نصيبوان پو

وشو ڪي مالڪ ڪي هر مالڪ سو مالڪ هئ اِسي ايشوريه نَشي اؤر خوشي ۾ رهو. واه ميرا سريشت پاڳيه آرٿات نصيب. اِسي خوشي ڪي جهولي ۾ سدا جهولتي رهو. سدا خوشنصيب پي هو اؤر سدا خوشي ڪي خوراڪ کاتي اؤر ڪلاتي پي هو. اؤرون ڪو پي خوشي ڪا مهادان دي خوشنصيب بناتي هو. آپڪي جيون هين خوشي هئ. خوش رهنا هين جينا هئ. يهي برهمڻ جيون ڪا سريشت وردان هئ.

سلوگن - هر پرستي ۾ سهنڀيل بنو تو موچ ڪا اُنيو ڪرتي رهينگي.

مائيشوري جي ڪي انمول مهاواڪيه (23-1-57)

آپي تو يه ساري دنيا ڄاڻي هئ ڪ پر ماتما ايڪ هئ، اُس هيڻ پر ماتما ڪو ڪوئي شڪتي مانتي هئ، ڪوئي ڦڌرت ڪهتي هئ مطلب تو ڪوئي نه ڪوئي روپ ۾ ضرور مانتي هئ. تو جس وستو ڪو مانتي هئ اوشيه وه ڪوئي وستو هونگي تب تو اُنڪي نام پري هئ پرن تو اُس ايڪ وستو ڪي باري ۾ اِس دنيا ۾ جتني پي منش هئ اُتني متين هئ، پرن تو چيز ڦر پي ايڪ هيڻ هئ. اُسر مکيه چار متين سُناتي هئ. ڪوئي ڪهتا هئ ايشور سروتر هئ، ڪوئي ڪهتا هئ برهم هيڻ سروتر هئ، ڪهتي هئ سروتر برهم هيڻ برهم هئ. ڪوئي ڪهتا هئ ايشور ستير مايا مڻير، ڪوئي ڪهتا ايشور هئ هيڻ نهين، ڦڌرت هيڻ ڦڌرت هئ. وو ڦر ايشور ڪو نهين مانتي. اَب يه هئ اُتني متين. وو تو سمجهتي هئ جڳت پر ڪرتي هئ، باقي ڪچ هئ نهين. اَب ديڪو جڳت ڪو مانتي هئ پرن تو جس پر ماتما نين جڳت رچا اُس جڳت ڪي مالڪ ڪو نهين مانتي! دنيا ۾ جتني اُنڪي منش هئ، اُنهن ڪي اُتني متين، آخريڻ پي اِن سڀي متون ڪا فتملا سِير پر ماتما آڪر ڪرتا هئ. اِس ساري جڳت ڪا نرنه پر ماتما آڪر ڪرتا هئ اُتوا جو سرووتر شڪتيوان هونگا، وهي اُپني رچنا ڪا نرنه وستار پوروڪ سمجهائينگا، وهي همين رچنا ڪا پي پريچيه ديتي هئ اؤر ڦر اُپني رچنا ڪا پي پريچيه ديتي هئ.

ڪئين منش سمجهتي اُتسي پرشن پوچني هئ، همڪو ڪيا ثابتني (ثبوت) هئ ڪ هر آتما هئ! اَب اِس پر سمجهايا جاتا هئ، جب هر ڪهتي هئ اهر آتما اُس پر ماتما ڪي سنتان هئ، اَب يه هئ اُپني آپ سين پوچني ڪي بات. هر جو سارا دن مئن مئن ڪهتا رهتا هون، وو ڪوُنسي پاور هئ اؤر ڦر جسڪو هر ياد ڪرتي هئ وو همارا ڪوئن هئ؟ جب ڪوئي ڪو ياد ڪيئا جاتا هئ تو ضرور هر آتمائون ڪو اُنهن دواران ڪچ چاهيئي، هر سميه اُنڪي ياد رهندي سين هيڻ همڪو اُس دواران پراپتي هونگي. ديڪو، منش جو ڪچ ڪرتا هئ ضرور من ۾ ڪوئي نه ڪوئي شپ اچا اوشيه رهتي هئ، ڪوئي ڪو سُڪ ڪي، ڪوئي ڪو شانتي ڪي اچا هئ تو ضرور جب اچا اُپن هوتي هئ تو اوشيه ڪوئي ليندي والا هئ اؤر جس دواران وو اچا پورڻ هوتي هئ وو اوشيه ڪوئي ديني والا ضرور هئ، تپي تو اُنڪو ياد ڪيئا جاتا هئ. اَب اِس راز ڪو پورڻ ريت سين سمجھنا هئ، وه ڪوئن هئ؟ يه بولندي والي شڪتي مئن سِير آتما هون، جسڪا آڪار جيوتي بندو مثل هئ، جب منش اِسٽول شرير چورتا هئ تو وو نڪل جاتي هئ. پل اِن آنڪون سين نهين ڊڪائي پرتي هئ، اَب اِس سين سڌ هئ ڪ اُسڪا اِسٽول آڪار نهين هئ پرن تو منش محسوس اوشيه ڪرتي هئ ڪ آتما نڪل گئي. تو هر اُسڪو آتما هيڻ ڪهينگي جو آتما جيوتي سوروپ هئ، تو اوشيه اُس آتما ڪو پندا ڪرني والا پر ماتما پي اُسڪي هيڻ روپ موافق هونگا، جو جسسا هونگا اُنڪي پنداڻ پي وئسي هونگي. ڦر هر آتمائين اِس پر ماتما ڪو ڪيون ڪهتي هئ ڪ وو هر سرو آتمائون سين پرهم هئ؟ ڪيونڪ اُنڪي اوپر ڪوئي پي مايا ڪا لپ-چپ نهين هئ. باقي هر آتمائون ڪي اوپر مايا ڪي لپ-چپ اوشيه لگتا هئ ڪيونڪ هر جنم مرڻ ڪي چڪر ۾ آتي هئ. اَب يه هئ آتما اؤر پر ماتما ڪا فرق. اچا. اوم شانتي.